

Tan tost he surtit,
ja he vist a la nena
que alegre mon cor
que de goig l' omplena!

Quins jorns te l' hivern
que bonichs, qu' alegres!

J. C. MONTANÉ.

Sangili, ó un comerciant fí de sigle

En el nord d' america, hi ha un escosses que diuen es fa *home* ab l' enginyós negoci de *budell*, y es tan astut, que está siguent l' admiració de molts á la par que 's fa un nom y una fortuna que es l' enveja de tots los de l' america.

Al principar, (aquest negociant) feya escrupul á tothom per lo de anar tant mal arreglat, abandonanse ell en persona á desenterrar cosos, que pels dias que feya que eran enterrats, despedian un fator insoportable.

Mes vejent que la cosa marxaba, prengué nou vol la seva industria, y lo que avans era un negoci petit desenterrant bodelladas, netejantlas y portarlas á la venta ab molta de pena, allavoras ja era una altre cosa. . . ja s' entenia ab los matadors, ó *matarifes* y comerciants de bestiar ab els quals marxaba perfectament. Ya no hi ha que dir que 'l vol que prengué lo seu comers allavors fou d' importancia y lo que avans era una industria petita, va resultar ser un negoci 'b totes les campanillas.

Aclarem la cose ó lo concepte. Aquest fulano, es dedicaba al *delicat* negoci de budell, per fer butifarras.

Are be: De quince anys aproximat que fá que 's dedica á aquesta, are ja no tan trista sino lucrativa industria, ¿quant dirian que ha exportat á Espanya de bodell? . . . nada menos que la friolera de 11,000,000 quintas!! que ja es bodell, y pensar. . . que quasibe l' hem consumit. . . tot á Espanya! . . . A lo menos per anivellar lo negoci, . . . los poguessem enviar butifarra. Lo mes sensible de tot, es encare, que despues d' enviar bodells de burru, de caball, de gat, de gos y que se jo de quantes classes, diu si s' ha posat

d' acort aquest comerciant ab un dels principals jefes dels insurrectes, y que quant hi ha algun combat, baixan la nit en lo lloch hont s' ha librat la batalla y treuhen de tot lo que trovan mort, inclus de las personas, las *ventradas* y que tenen interes en portarlas á Espanya, diuhen, per castich, anyadín que ja que 'ls tenim tant de odi ens cebem millor, de una vegada.

Jo, aixó no ó crech, y si fos cert, que ó poso ab quarentena, no hi ha en ell ni venjanse ni odis de rasa, lo que será segurament un medi de fer quartos.

També diu si 's dedica á un nou negoci lo comerciant de marras, y axó ja es mes pelut ó mes pelat. Diu si 's dedica al *negoci de pells d' anguila*. Ab aquest, no es facil hi fassa tanta sort ó tanta fortuna porque ja es algo explotat. Pero, . . que 's *panolí* sento una veu que crida. ¿Que no ho veu que las *enguilas* d' aquell *país* son molt mes finas y que de la pell que 'n surt per fer *guants*, ne donan molts diners los nostres politichs, qual pell es mes facsible que les altres y s' enmotlla millor per fer lo que convinga? . . .

Ja ho entench; no hi queya jo. Per tapar millor les faltas de nostres polítich, y poguer fer de las sevas, ajustantsels be á las mans, no hi ha com las *pells de las enguilas* del nord d' america?..

Ja ho entench. Seguint axís, seguín d' aquesta manera, no hi ha dupte Espanya serem felissos.

F. VERDAGUER.

Als voluntaris catalans.

Lema: Recorts.

Bullía nostra terra per homes braus temuda
La pátria de tans héroes un jorn ja may vensuda
Per guerra delirant
Feréstega bata'la qu' al África nascuda

L' anava corsecant.

Sentint brunsír las balas, xiular per sas orelas
Los proyectils maléfichs com infernals centellas
Los nobles Catalans
L' estret llestos passaren portant gorras vermelas.
A bátrer als tirans.

Los joves mes airosos guerrers com los seus avis
Ab forssa dins sos ánims y ab la sonrisa als llavis
Marxant de nostre llar
Al África caminan per revenjar agravis
Y moros degollar.